

[Arbejdsministeren.]

felt, og jeg vil også gerne minde om, at der er kommet et særligt pres på vore uddannelsesinstitutioner som følge af den højere ledighed, vi har haft gennem mange måneder nu, med det resultat, at vi har søgt og fået bevilget 16½ mill. kr. ekstra til udvidelse af uddannelse på disse områder. Vi er altså ikke uenige om dette.

Spørgsmålet om skattetrækket har været inde i billedet her. Det er rigtigt, at finansministeren arbejder på at finde et definitivt system, og jeg synes, det er nyttigt af administrative grunde at finde frem til et sådant system. Hvad enten det nu bliver det ene eller det andet, er det klart — også med den ordning, vi har nu, som man af administrative grunde ligesom har rundet af på den ene eller den anden måde — at det ikke er ensbetydende med, at man slipper billigere i skat.

Jeg synes ikke, man kan tillægge det argument megen værdi, når man drager det ind i diskussionen, at de lempeligere skatteregler betyder, at der måske i visse situationer ikke er det fornødne incitament til at søge arbejde, således som man påstår. Må jeg ikke minde om, hvordan situationen var, før vi fik kildeskatten. Da var det næsten i alle arbejdsløshedsperioder for de allerfleste sådan, at man slet ikke betalt skat. Man fik næsten altid udsættelse med skattebetalingen i en arbejdsløshedsperiode, hvad enten den drejede sig om 1, 2, 3, 4, 5 eller 6 måneder, og når man så fik godt arbejde igen, søgte man at komme på ret køl igen også skattemæssigt. Her sker der med det samme et skattetræk i den dagpengeunderstøttelse, som udbetales, og det, man ikke får betalt, kommer som en regning på et senere tidspunkt, som man skal betale. Jeg kan da godt oplyse, at der er forhandlinger i gang i øjeblikket om i forbindelse med reguleringen af satserne her også at regulere skattesatserne, sådan at der bliver et rimeligt forhold mellem disse ting.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på spørgsmålet om de selvstændiges ægtefæller. Det, jeg gerne vil understrege her — både hr. Simonsen og hr. Robert Christensen var inde på det — er, at det, jeg citerede forleden dag, var det, som er vedtaget af landsarbejdsnævnet og arbejdsdirektoratet. Det er i henhold til loven overladt til dette sær-

deles sagkyndige organ på dette område at fastsætte de arbejdskrav, de arbejdsregler, som skal anvendes i sådanne situationer. Jeg er naturligvis parat til at diskutere det yderligere i folketingsudvalget.

Pensionisterne med de små pensioner, som kommer i klemme, når de bliver opsagt før 67 års alderen, havde jeg egentlig regnet med og håbet på at jeg kunne have fået bestemmelser med om i forbindelse med det lovforslag, vi behandler her. Desværre har det vist sig ved de drøftelser, vi har haft, at navnlig socialministeriet har sagt, at det får konsekvenser for fradragsreglerne på en lang række områder; derfor er vi altså ikke færdige med det endnu, men jeg kan sige, at der arbejdes med spørgsmålet. Jeg vil ikke love, at det kan komme inden 15. marts, som jo er vores deadline, men jeg håber altså ikke, det varer så forfærdelig længe, før vi får klaret det problem. Jeg er enig i, som jeg også har givet udtryk for i fremsættelsen, at der ligger et problem her, som skal klares.

Hr. Robert Christensen spurgte: hvad er egentlig fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste? Det er naturligvis meget svært at besvare, fordi vilkårene er så forskellige; også omkostningerne i forbindelse med arbejdets udførelse for den enkelte kan være vidt forskellige. Der er tusinder af arbejdere, som kommer fra Vordingborg, Nykøbing Falster, Kalundborg og andre steder af Sjælland f. eks. for at tage arbejde i hovedstadsområdet, og — dette er også henvendt til hr. Arne Larsen, som taler om 100 pct. — hvis man f. eks. tjener 600-700 kr. om ugen og skulle have 600 kr. eller 700 kr. i erstatning, hvis man blev arbejdsløs, så ville der i mange tilfælde blive tale om overdækning. Det er der ingen grund til at lægge skjul på. Jeg mener, vi kan tage det op og drøfte det nærmere i udvalget. Det, vi har talt om, og det, vi i øvrigt var enige med SF og de radikale om, var en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og dermed mener jeg det regulære tab, der bliver tale om for en arbejder eller funktionær, der uforskyldt kommer ud i arbejdsløshed. Jeg kan faktisk ikke på stående fod give en definition, der kommer det meget nærmere, men vi kan jo snakke også om dette spørgsmål i udvalget.

Mistanken til de selvstændige erhvervsdrivendes ægtefæller er ikke mit udtryk, det